

ת"פ 20080/04/15 - מדינת ישראל נגד א ב י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20080-04-15 מדינת ישראל נ' ב י (עציר)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד ניר בינשטוק

המאשימה

נגד

א ב י

הנאשם

ע"י עו"ד עופר אשכנזי

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת שוטר ואיומים.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.4.15 בסמוך לשעה התגלע ויכוח בין הנאשם לבין אשתו, גב' מ ב י (להלן: **המתלוננת**). במהלך הויכוח הכה הנאשם את המתלוננת באגרופים, משך בשערה וחנק אותה. כתוצאה נגרמו למתלוננת סימני חבלה בפניה, בידיה, בכתפה ובערפה.

בשל קריאות המתלוננת לעזרה הוזעקו שוטרים לדירתם של בני הזוג, וביקשו לעצור את הנאשם, אשר השתולל והתנגד למעצרו. אגב כך נשך הנאשם את אחד השוטרים, יעקב חזן, בידו וגרם לו לדימום, הניף לעברו בקבוק זכוכית וניסה לנגוח בפניו. כמו כן הנאשם שרט שוטר אחר, אלירן ברביארו, ניסה לנגוח בו וירק לעברו, בעט בשוטר חיים אוחיון, בעט בשוטרת דניאלה אדרי וניסה לנשוך את השוטרת מעיין נגב.

לאורך הארוע איים הנאשם על השוטרים ואיים כי ירצח אותם וכי יחזור לביתו וירצח את המתלוננת.

הנאשם כפר במיוחס לו. לדבריו אכן היה ויכוח בינו ובין המתלוננת, אשר גלש להרמת קול ולאלימות מינורית, אך לא מעבר לכך. ביחס לתקיפת השוטרים טען הנאשם, כי השוטרים תקפו אותו באלימות חסרת רסן, והוא התגונן מפניהם.

לאור זאת נשמעו ראיות הצדדים. מטעם המאשימה העידו המתלוננת וחלק מהשוטרים שהיו מעורבים בארוע. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן שני הצדדים הגישו בהסכמה מוצגים שונים, ללא חקירת עדים.

ראיות המאשימה

המתלוננת (ע' 48-60 לפרוטוקול ישיבת יום 19.7.15 והודעות נ/3 ונ/4):

עמוד 1

המתלוננת העידה כי ביום הארוע הנאשם השתכר, כיוון ששתה אלכוהול על קיבה ריקה והיא מנגד, היתה במצב דכאוני. הנאשם ביקש את קרבתה והיא דחתה אותו, הדפה אותו מעליה ונשכה אותו בלחי. הנאשם בתגובה נשך אותה בגב והיא יצאה מהבית לעשן סיגריה. הנאשם כעס על כך שעישנה, משום שהיתה אז בתחילת הריון, ולכן משך אותה לתוך הבית. המתלוננת נבהלה והתחילה לצעוק.

העדה אישרה שנגרמו לה סימני חבלה בגופה, אך הסבירה אותם בעדותה כי נגרמו משום שהנאשם "פרכס" כשהיה תחת השפעת האלכוהול. בהמשך עדותה אישרה המתלוננת כי אמרה לקצינת חקירות שהנאשם הכה אותה ואגב התקדמות עדותה הראשית גם אישרה שהנאשם הכה אותה באגרופים בכתפה ובראשה (ע' 55-56 לפרוטוקול). עם זאת, המתלוננת טענה שקיבלה את מכת האגרופ בראשה כאשר סובבה את ראשה במיטה וכך פגעה בידו של הנאשם.

בהודעותיה במשטרה, נ/3 ונ/4, מסרה המתלוננת כי ביום הארוע הנאשם ביקש לקיים איתה יחסי מין אך היא סרבה ודחפה אותו ואז הנאשם נשך אותה והיא נשכה אותו בחזרה. בתגובה הנאשם הרביץ לה באגרופים ופגע בראשה.

העדה אישרה בהודעותיה שסימני החבלה שעל גופה נגרמו מהמכות שנתן לה הנאשם ומכך שמשך אותה בצווארה.

השוטר רועי נקר (הודעה, ת/9 ודו"ח פעולה ת/8):

העד הוא שוטר סיור. הגיע לדירה יחד עם צוות הבילוש. הבלשיות נכנסו עם המתלוננת לחדר השינה והנאשם ישב על ספה בסלון. לפתע הנאשם לקח בקבוק בירה שהיה על שולחן וניסה להכות את הבלש קובי בראשו, אך לא פגע בו. קובי תפס את הנאשם והנאשם נשך את קובי בידו, ואז נכבל באזיקים. גם לאחר שנכבל הנאשם באזיקים, הוא השתולל וניסה לתקוף את השוטרים בבעיטות וניסה לנשוך את אחת הבלשיות.

לאחר שהחשוד נכבל והורד לניידת, הוא חבט בראשו במחיצה של תא העצורים.

לכל אורך הארוע הנאשם איים שירצח את הבלשים ויקח מהם כסף. כמו כן איים שירצח את המתלוננת ויזרוק אותה מהחלון.

השוטר אלירן ברביארו (ע' 35-8 לפרוטוקול ישיבת יום 19.7.15, דו"ח פעולה נ/1 והודעה נ/2):

העד משרת כבלש במרחב מוריה מזה כשבע שנים. ביום הארוע נקרא לדירתם של הנאשם והמתלוננת בשל ארוע אלימות. לעד נמסר שהמתלוננת קראה שהנאשם "רוצח אותה". כאשר הגיע העד לדירה הבחין כי הדירה הפוכה והנאשם עומד בה עם בקבוק בידו ומדיף ריח חזק של אלכוהול. העד שלח שתי בלשיות, מעין ודניאלה, לאתר את המתלוננת והן מסרו לו שהמתלוננת בוכה ויש עליה סימני חבלה על צווארה וראשה.

העד הודיע לנאשם כי הוא עצור והנאשם בתגובה איים על השוטרים שירצח אותם והניף את הבקבוק שבידו על מנת לפגוע בשוטר קובי, אשר עמד ליד העד. העד קפץ על הנאשם על מנת לרתק אותו והפיל אותו על ספה. הבלש קובי סייע לו לאזוק את הנאשם ואז העד שמע את קובי צועק שהנאשם נשך אותו. העד ראה שהנאשם נושך את קובי בידו והכה אותו בראשו מספר פעמים עם פנס, על מנת שישחרר את קובי מנשיכתו. לאחר מאבק העד וקובי הצליחו לאזוק את הנאשם וידיו מאחורי גבו, בעוד הנאשם משתולל ומאיים כי ירצח את השוטרים.

במהלך המאבק הבחין העד כי הנאשם מנסה להכניס את ידו לאחד מכיסיו. בזמן הארוע העד לא ייחס לכך חשיבות, אך

בחיפוש שערך על גופו של הנאשם לאחר שנכבל, מצא שם אולר.

לאחר שהשתלטו השוטרים על הנאשם הוא נרגע והעד הזמין למקום כוחות נוספים ואמבולנס. לאחר זמן קצר שב הנאשם וניסה לנשוך ולירוק ובעט באחת הבלשיות שהיו במקום, ככל שהעד זכר היתה זו דניאלה. העד הפיל את הנאשם ארצה ובעזרת בלשים נוספים שהיו במקום השתלט עליו ואזק אותו ברגליו.

הנאשם המשיך להשתולל ונאבק בשוטרים גם כאשר הורידו אותו לניידת, נגח בכלוב העצורים ואיים על השוטרים כי ירצח אותם וכי הוא חולה והדביק את השוטר אותו נשך. עוד צעק, כי יהרוג את המתלוננת בגלל שהתקשרה למשטרה.

הנאשם המשיך להשתולל גם בבית החולים ולא שיתף פעולה עם השוטרים.

השוטר קובי חזן (ע' 48-35 לפרוטוקול ישיבת יום 19.7.15 ודו"ח פעולה ת/4):

העד שימש שוטר בילוש במסגרת שירות החובה הצבאי שלו.

ביום הארוע הגיע לביתו של הנאשם. הבית היה הפוך ומיד עם הגיע השוטרים הנאשם החל לקלל אותם וניסה לשבור על ראשו של השוטר בקבוק זכוכית. העד השתלט על הנאשם ואגב כך הנאשם "נתן לו ביש ביד". הנאשם איים לאורך הארוע שהוא יתפוס את השוטרים וירצח אותם ואת המתלוננת. הנאשם גם אמר שיש לו הרבה מחלות ושהוא מקווה שהדביק את השוטרים.

במהלך הארוע, השוטר אלירן הכה את הנאשם בראשו עם הפנס. העד עצמו נתן לנאשם אגרוף בראשו. כמו כן, תוך כדי המאבק בשוטרים הנאשם ניסה להכניס את ידו לכיסו ובהמשך נמצא שם אולר.

מתעודה רפואית שבתיק (ת/12) עולה, שכתוצאה מהנשיכה נגרם לעד פצע שטחי, וכי בעקבות הארוע עבר מספר בדיקות על מנת לשלול הדבקות במחלות שונות (איידס וצהבת) והוא עדיין אמור לעבור בדיקות נוספות לצורך זה.

השוטרת דניאלה אדרי (ע' 65-60 לפרוטוקול ישיבת יום 19.7.15)

העדה מסרה, כי נקראה לארוע אלימות במשפחה. כאשר הגיעה לדירתם של המתלוננת והנאשם הבחינה במתלוננת בוכה ובנאשם משתולל. העדה לקחה את המתלוננת לחדר השינה. המתלוננת אמרה לה שבעלה - הנאשם - "פיצץ אותה באגרופים בראש". העדה הבחינה בסימני ידיים על צווארה של המתלוננת ושאלה אותה האם הנאשם חנק אותה. המתלוננת השיבה שאינה יודעת.

כאשר יצאה העדה מחדר השינה ראתה את הנאשם נושך את השוטר קובי ומתפרע. העדה סייעה לחבריה להשתלט על הנאשם וזה ניסה לבעוט בה.

השוטרים הצליחו במאמץ להשתלט על הנאשם ולהורידו לניידת, בעוד הנאשם משתולל ומנסה לנגוח בשוטרים ולנשוך אותם.

לכל אורך הארוע הנאשם איים על השוטרים שירצח אותם כאשר יפגוש בהם, ושירצח את אשתו בגלל שהתקשרה למשטרה.

השוטר חיים אוחיון (ע' 65-74 לפרוטוקול ישיבת יום 19.7.15, דו"ח פעולה ת/2 והודעה ת/3)

העד הגיע לדירה כעשר דקות לאחר הצוות הראשון, של השוטר אלירן. כאשר הגיע ראה את הנאשם יושב כבול באזיקים. כאשר העד התקרב אל הנאשם הוא קם, בעט בעד וניסה לנגוח בשוטרים. העד השתמש בכח כדי לרסן את הנאשם ולהשכיבו על הבטן והשוטרים כבלו את רגליו באזיקים. לאחר מכן, כאשר הורידו את הנאשם לניידת הנאשם השתולל ונאבק בשוטרים וכאשר הוכנס לכלוב העצורים בניידת נגח בו.

לכל אורך הארוע הנאשם איים על השוטרים כי ירצח אותם וכי יזכור את פניהם וכי עליהם להכין הרבה כסף על מנת שירחם עליהם כאשר יפגשו. כמו כן הנאשם איים כי ירצח את אשתו בגלל שקראה לשוטרים.

השוטרת מעיין נגב (ע' 74-79 לפרוטוקול ישיבת יום 19.7.15 ודו"ח פעולה ת/4)

השוטרת הגיעה לארוע יחד עם אלירן ברביארו, קובי חזן ודניאלה אדרי. כאשר הגיעה ראתה את הנאשם יושב ואת המתלוננת בוכה. העדה נכנסה עם המתלוננת לחדר השינה ושאלה לשלומה וזו ענתה לה שבעלה "פיצץ לה את הראש". העדה הבחינה בסימני חבלה על צווארה של המתלוננת, אשר נראו לה כסימני חניקה. העדה שאלה את המתלוננת האם הנאשם חנק אותה וזו השיבה שאינה זוכרת, מרוב המכות שקיבלה.

כאשר הנאשם נשך את קובי חזן העדה סייעה לבלשים להשתלט על הנאשם ולכבול אותו באזיקים. הנאשם ניסה לנשוך את העדה בידה והעדה הכתה אותו בראשו בפנס שהיה בידה.

לכל אורך הארוע הנאשם איים עליה, ועל יתר השוטרים שירצח אותם ושירצח את אשתו.

א ש (הודעה ת/5)

העד הוא שכן של הנאשם. ראה את הנאשם משתולל בעת שהשוטרים עצרו אותו. לדבריו השוטרים "נתנו לנאשם שוקר חשמלי" במהלך מעצרו.

הנאשם (ע' 10-17 לפרוטוקול ישיבת יום 16.9.15)

הנאשם העיד, כי ביום הארוע שתה שני בקבוקי יין. בשעות הערב התגלע ויכוח בינו ובין המתלוננת כאשר ביקש ממנה שתדאג לו לאוכל. במהלך הויכוח שם לב שהמתלוננת מדוכאת וחיבק אותה, אך זו נשכה אותו בלחי והחלה לצעוק במרפסת. הנאשם הבין שהדבר עלול לסבך אותו עם המשטרה ומשך את המתלוננת בכח לתוך הבית על מנת שתרגע.

לאחר מכן הגיעו שוטרים לדירתו ומיד תקפו אותו באלימות ללא סיבה. הנאשם אישר, כי נשך את אחד השוטרים בידו, אך לדבריו הדבר היה בניידת המשטרה, כאשר השוטר חנק אותו, והדבר נעשה כהגנה עצמית. הנאשם גם אישר שאמר לשוטרים כי הוא חולה במחלה חשוכת מרפא, אך לדבריו עשה זאת על מנת להרחיקם מעליו.

דין והכרעה

אחלק את ניתוח הראיות בין שני חלקי הארוע: תקיפת המתלוננת ותקיפת השוטרים והאיומים עליהם. אקדים מסקנה להנמקה ואומר, כי הוכחו לפני מעבר לספק עיקר העובדות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, הן ביחס לתקיפת המתלוננת והן ביחס לתקיפת השוטרים והאיומים עליהם ועל המתלוננת.

תקיפת המתלוננת

המתלוננת

המתלוננת העידה לפני, כי הארוע החל משום שהנאשם ביקש את קרבתה והיא דחתה אותו ונשכה אותו. כמו כן הסבירה שהנאשם היכה אותה בשוגג, כאשר "פרכס" תחת השפעת האלכוהול, כאשר משך אותה לתוך הבית משום שכעס על כך שעישנה בזמן הריון או כאשר סובבה ראשה במיטה ובטעות פגעה בידו.

מנגד, מאמרות החוץ של המתלוננת, תחילה לשוטרות דניאלה אדרי ומעיין נגב ובהמשך שתי הודעות מסודרות אשר נגבו ממנה (נ/3 ו-נ/4), עולה כי הנאשם תקף אותה באגרופים בראשה, והכה אותה בשאר חלקי גופה, בעקבות ויכוח שהחל משום שלא הסכימה לקיים איתו יחסי מין.

מעדויות התביעה עולה עוד, כי על ראשה וצווארה של המתלוננת נמצאו סימני חבלה, והמתלוננת אישרה באמרות החוץ שלה, ובשלב מסוים גם בעדותה לפני, כי סימני החבלה נגרמו ממכותיו של הנאשם.

בנסיבות הענין, ראיתי להעדיף את אמרות החוץ של המתלוננת על פני עדותה לפני ועל פני עדות הנאשם. אנמק:

מעדות המתלוננת התרשמתי, כי עיקר דאגתה היה לסייע לנאשם ולהמעיט מחומרת מעשיו, גם על חשבון מתן עדות אמת. המתלוננת ריככה בעדותה את האמור בהודעותיה במידה ניכרת, תוך שלקחה על עצמה חלק ניכר מהאחריות למעשיו של הנאשם. עד כדי כך ביקשה המתלוננת לסייע לנאשם, שתרצה החבלות אשר נגרמו לה ב"פרכוסים" של הנאשם תחת השפעת האלכוהול, או בכך שעשתה תנועה חדה בראשה ופגעה באגרופו - הסברים מאולצים וחסרי הגיון, אשר לא הועלו על ידי הנאשם.

מנגד, אמרות החוץ של המתלוננת מתישבות עם יתר הראיות וכן עם נסיון החיים והתרשמותי מהצדדים לארוע. המתלוננת טענה מיד לאחר לארוע, כאשר הגיעו לדירה הבלשיות מעין נגב ודניאלה אדרי, כי הנאשם **"פיצץ לה את הראש באגרופים"**, ולא שמעתי הסבר, מהמתלוננת או מהנאשם, מדוע אמרה כן. המתלוננת אף אישרה כי הנאשם הוא שגרם לחבלותיה - ולא שמעתי ממנה או מהנאשם הסבר לאמירה זו. הדעת נותנת שההסבר אשר נשמע בסמוך לארוע משקף את הארועים כפי שהתרחשו.

עדויות של הנאשם מנגד, היתה רחוקה מאוד מלשכנע. הנאשם לא הציע כל הסבר מדוע תעליל עליו המתלוננת כי תקף אותה, ולא הציע כל הסבר כיצד נחבלה המתלוננת.

הנאשם אף אישר בחקירתו הנגדית, גם אם באופן מסויג, כי היכה את המתלוננת באגרופיו (ע' 12 למטה).

ארחיב ביחס לעדות הנאשם בניתוח חלקו השני של הארוע, תקיפה השוטרים.

אני ער לדבריה של המתלוננת, כי היא סובלת מדיכאון ומצבה הנפשי אינו יציב. הדבר מחייב בחינה זהירה של עדותה, אך אינו שולל את משקל דבריה. לא עלתה כל טענה כי בשל בעיותיה הנפשיות של המתלוננת נפגע בוחן המציאות שלא או כי לא ניתן לסמוך על משקל דבריה. אוסיף, כי בסיכומי ההגנה לא עלתה כל טענה כנגד משקל עדותה של המתלוננת, וגם בחקירתה הנגדית לא נטען כלפיה כי לא אמרה אמת, לפני או באמרות החוץ שלה.

סיכום ביניים - תקיפת המתלוננת

מן הראיות עולה בבירור, כי במהלך ויכוח תקף הנאשם את המתלוננת באגרופים בראשה וגרם לה לחבלות בראשה ובצווארה.

תקיפת השוטרים

לאחר ששמעתי את העדים ובחנתי את הראיות, אני מעדיף ללא היסוס את עדויותיהם של השוטרים על פני עדותו של הנאשם. עדויות השוטרים היו עקביות והגיוניות והתישבו זו עם זו. עדות הנאשם מנגד, עשתה רושם אומלל ולא ניתן לקבלה. לא מצאתי כל הגיון בטענת הנאשם, כי השוטרים תקפו אותו באלימות חסרת רסן, ללא כל סיבה או התגרות מצדו.

למעשה, ניתן היה לבסס כמעט את כל האמור בכתב האישום על דבריו של השוטר רועי נקר (הודעה ת/9 ודו"ח פעולה ת/8), אשר הוגשו בהסכמה, ללא הסתייגות מתכנן. עם זאת, לא אפסור עצמי מלהתייחס לעדויותיהם של יתר השוטרים.

אלירן ברביארו

עדותו של אלירן ברביארו היא העדות המרכזית לענין עבירות תקיפת השוטרים והאיומים עליהם. עד זה עשה רושם מהימן ואינני מהסס לקבוע על סמך עדותו ממצאים ברמת הודאות הנדרשת.

ניכר היה כי העד עשה מאמץ לדייק בדבריו מבלי להוסיף על מעשי הנאשם או לשוות להם חומרה מעבר למה שהיה בהם.

בחקירתו הנגדית של העד לא עלו סתירות או תמיהות ועדותו השתלבה ביתר העדויות והמוצגים המוסכמים.

העד אישר בעדותו, כי נדרש להפעיל כח ניכר על מנת להשתלט על הנאשם, אשר סיכן את השוטר קובי ואף אישר, כי הכה את הנאשם בראשו בפנס על מנת לשחרר את ידו של השוטר מנשיכתו של הנאשם. העד לא ניסה למזער את מעשיו או להתחמק ממתן תשובות, גם בשאלות שלא היו לו נוחות, והדבר משווה לדבריו אמינות.

מעדותו של העד התרשמתי, כי העד לא שש אלי שימוש בכח אגב מעצר: העד הבהיר, כי הרבה יותר נוח וקל לו לבצע מעצר רגוע, מבלי להשתמש בכח (ר' ע' 30 למעלה) - והדברים מתישבים עם השכל. שוכנעתי, לאחר שמיעת העד, כי הוא חש שהנאשם סיכן אותו ואת חבריו לצוות הבילוש ועל כן נדרש לעשות שימוש בכח פיזי ממשי על מנת לרסן את הנאשם ולמנוע פגיעה מעצמו ומחבריו.

יתר השוטרים

גם עדויותיהם של יתר השוטרים, קובי חזן, מעין נגב ודניאלה אדרי, עשו רושם מהימן. לא נמצאו כל סתירות מהותיות בין העדויות, החורגות מהפערים הרגילים אותם ניתן תמיד למצוא כאשר מספר אנשים מתארים ארוע אחד. נהפוך הוא - עדויות השוטרים כולם השתלבו זו בזו באופן הגיוני, המתיישב עם כך שתיארו את הארועים כפי שהתרחשו.

גם ההגנה בסיכומיה לא הצביעה על סתירות, תמיהות או פרכות בעדויותיהם של השוטרים השונים.

עדות הנאשם

עדות הנאשם עשתה רושם אומלל ולא ראיתי כי ניתן לקבלה או לתת לה משקל. לאורך עדותו הנאשם נטה להשיב תשובות ארוכות ומפותלות, המקיפות עניינים רבים ושונים - לא תמיד אלו עליהם נשאל.

הנאשם טען, כי השוטרים תקפו אותו לפתע באלימות קשה ללא כל התגרות מצידו, ולא מצאתי בכך כל הגיון. קל לשוטרים הרבה יותר להעביר משמרת ערב ללא ארועים חריגים וללא שימוש בכח.

הנאשם טען כי השוטרים שמו בידיו את בקבוק היין כאשר הגיעו לדירה - וגם בכך לא מצאתי כל הגיון. אין שום סברה מדוע שוטרים יתנו בידי חשוד בקבוק, היכול לשמש כלי תקיפה.

הנאשם טען כי נשך את השוטר קובי בזרועו רק בניידת, כאשר השוטר קובי חנק אותו - ומכל הראיות, לרבות אלו אשר הוגשו בהסכמת הנאשם (ת/8, ת/9, ת/5) עולה כי הנשיכה, כמו גם שאר המאבק בין הנאשם לשוטרים, היתה בדירה.

לאור אלה, ובעיקר לאור התרשמותי הישירה מן הנאשם, לא ראיתי לתת לעדותו לפני כל משקל.

טענות הגנה שונות

שימוש בכח מופרז על ידי השוטרים

חלק ניכר מעדות הנאשם וסיכומיו התמקד בטענה כי השוטרים הפעילו כח מופרז במהלך מעצרו של הנאשם וחבלו בו שלא לצורך. לא ראיתי כי יש בסיס לטענה. אכן, השוטרים נדרשו להשתמש בכח ניכר במהלך מעצרו של הנאשם, וכך גרמו לו לחבלות. עם זאת, שוכנעתי כי הדבר היה בתגובה לכך שהנאשם ניסה לתקוף את השוטר קובי חזן בבקבוק ונשך אותו ולכך שהנאשם השתולל, התנגד למעצרו וניסה לנגוח בשוטרים ולבעוט בהם. אין חולק, כי הנאשם נפגע אגב מעצרו וברור כי רצוי היה להמנע מכך. עם זאת, לא ראיתי כי השוטרים חרגו מהסביר בנסיבות הענין, בשים לב לכך שהנאשם סיכן אותם.

פערי הכוחות בין הנאשם לשוטרים

ב"כ הנאשם העלה תמיהה, במהלך חקירותיהם הנגדיות של העדים אלירן ברביארו וקובי חזן, מדוע התקשו שניהם להשתלט על הנאשם ומדוע נאלצו להשתמש בכח פיזי ולהעזר בשוטרים נוספים.

אכן, שני השוטרים הם בעלי מבנה גוף חסון (העד חזן אף העיד כי גובהו כ- 1.95 מ') ומנגד הנאשם בעל מבנה גוף רזה. עם זאת, ניתן לקבל דברי העדים, כי כאשר אדם שיכור משתולל, נדרשת הפעלת כח ניכר על מנת לרסנו.

אעיר, כי בישיבת יום 17.6.15 הנאשם הפריע ללא הרף למהלך הדיון ובשלב מסוים החל להשתולל ולהתפרע. באותו ארוע נדרשו מספר לוחמי יחידת נחשון ומאבטחים של משמר בתי המשפט על מנת לרסן את הנאשם ולהוציאו מהאולם. אדגיש, כי אינני זוקף את הארוע לחובתו של הנאשם, מעבר לכך לציון העובדה שמדובר באדם חסון, חרף מבנה גופו הצנום, אשר לא קל לרסנו כאשר הוא משתולל.

האם נעשה שימוש בשוקר חשמלי

נתתי דעתי לסתירה שבין האמור בת/5, הודעת השכן א ש כי השוטרים השתמשו בשוקר חשמלי נגד הנאשם, ובין עדויות השוטרים, אשר אמרו שלא היה ברשותם שוקר חשמלי וממילא לא עשו בו שימוש. לא ראיתי כי יש בכך כדי לפגוע במהימנות השוטרים. השוטרים אישרו בעדויותיהם לפני, כי השתמשו בכח פיזי ניכר על מנת לרסן את הנאשם, ואף הכו אותו בראשו בפנסים. סביר להניח כי לו משתמשים בשוקר חשמלי, שהוא אמצעי יעודי להשתלט על מתפרע, לבטח אמצעי מתון יותר מאשר מכת פנס בראש, לא היו נמנעים מלומר זאת.

ככל הנראה מדובר בטעות של השכן, המתיישבת עם כך שהיה עד לארוע אלים וסוער.

לא מיותר לציין בהקשר זה, כי הנאשם עצמו לא זכר האם השוטרים השתמשו בשוקר חשמלי (ר' פרוטוקול ישיבת יום 16.9.15, ע' 15 למטה).

שכרות

טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה שיכור בשעת הארוע, ועל כן לא ניתן ליחס לו את עבירת האיומים, שהיא עבירה של כוונה מיוחדת. אין ממש בטענה. מן הראיות עולה, כי הנאשם היה שתוי. עם זאת, השכרות בה דן סעיף 34ט לחוק העונשין איננה שכרות "רגילה", אלא מצב שבו אדם "היה חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה". מן הראיות לא עולה כי הנאשם היה במצב שכרות כה חריף, או קרוב לכך. נהפוך הוא. לא רק שהנאשם לא טען בשום שלב בעדותו כי פעל בחוסר שליטה, או כי לא היה מודע למעשיו, הנאשם טען כי הסיבולת שלו לאלכוהול גבוהה מאוד שכן הוא שותה מגיל 14 ואף יש לו "תעודת ברמן" (ר' פרוטוקול ישיבת יום 16.9.15, ע' 16 למטה). הנאשם אף הדגיש בעדותו, כי למרות שהיה שתוי, שלט בעצמו באופן מלא (ר' ע' 15, ש' 6-8).

מכאן עולה כי הנאשם לא היה שיכור, במובנה של ההגנה הפלילית, ולמרות שהיה תחת השפעת אלכוהול, לא נשללה יכולתו להבין את הפסול שבמעשיו או להימנע מהם.

סיכום ביניים - תקיפת השוטרים

מהאמור למעלה עולה, כי הוכח לפני מעבר לספק סביר כי הנאשם ניסה לתקוף את השוטר קובי חזן באמצעות בקבוק, נשך את השוטר קובי חזן, השתולל וניסה לנגוח ולבעוט בשוטרים שהיו בדירה וניסה לנשוק את השוטרת מעיין נגב. כן הוכח לפני כי הנאשם איים על השוטרים כי ירצח אותם ואת המתלוננת.

סיכום

מרשיע את הנאשם בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ואיומים.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ו, 7 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים

חתימה